

Maal. Jeg har ovenfor anført forbedrede Redskaber, som et vigtigt Middel til et forbedret og forsøjet Ugerbrug, og jeg kan derfor ikke undlade at sende Dem et til vor fælleds Ven for nogen Tid siden skrevet Brev, som angaaer et af disse: den nu meer og meer brugelige mindste Svingplov, den saakaldte nordamerikanske.

Et Par Ord om den nordamerikanske Plov.

Til C**n i S*e.

Den 1ste August 1831.

De har anmodet mig at underrette Dem om, hvad en saakaldet nordamerikansk Plov — egentligen en forbedret Bayleysk efter en formindsket Maalestof — koster, og hvor samme erholdes. I den Forudsætning, at De ønsker at anskaffe Dem en saadan, tillader jeg mig at berette Følgende. En Hjulmand og Smed her i Nabolauget, der forfærdige den, efter det Exemplar, som jeg har erholdt af det Kongl. Landhuusholdningsseelskab, levere den med 3 stobte Skjærer for 10 à 12 Rbd., med Hensyn til det mere eller mindre gunstige Forhold mellem Priserne paa Jødemidlerne og Arbejdslønnen. Enhver, der hidtil har brugt den sjællandske, i Sammenligning med denne, flodsede Plov, studser ved at see den, og det første, som afløser hans Forundring, er den Tvivl, om Man med et saadant "Legetoi" kan dyrke Jorden — varigt og hensigtsmæssigt,

Jeg har nu i 6 Aar, jeg kan næsten sige ubekendte, dyrket min Jord med denne Plov, som jeg fra først af erholdt af det Kongelige Landhuusholdningsseelskab for halv Priis, og kan jeg forsikre, at saalænge jeg har Jord at dyrke, vil jeg ikke bruge nogen anden. John Bayley, som nok er den egentlige Opfinder af Ideen, (der siden har frembragt den nordamerikanske, af hvilken jeg kjender 3 Gradationer, hvoraf jeg bruger den mindste) valgte, uden at love for meget, den Titel paa sit Skrift desangaaende: "On the best plough possible." Jeg har pløiet alle slags Jord med den, og i alle Tilfælde fundet den fortræffelig; — og vel at mærke, aldrig forspændt med flere end 2 Heste. Jeg har for Dieblicket de 2 mindste Heste i Sognet, og disse formaae uden Anstrængelse at bryde Brakjorden, selv om der er Grønsvær derpaa, med dette Redskab; de have vendt Jorden paa en Banke, hvor jeg før i min Eensfoldighed spændte 4 Heste for den sjællandske. For et Par større, jeg holder, har altid Arbeidet været kun en Leeg, naturligviis i Sammenligning med Arbeidet for den sjællandske. Jeg kan dernæst forsikre, at aldrig nogen Aas paa denne Plov er brækket i de 6 Aar, jeg har brugt den, og det skulde dog være besynderligt, om det var et blot Tilfælde, saameget mere, som Aasen paa den sjællandske, hvilken jeg, i Begyndelsen jeg erholdt hiin, af Fordom, paa stenede Steder, til Grønjord og bakkede Agre, anvendte ved Siden af Svingsploven,

mangengang sprang i Stykker. Man kan imidlertid let begribe dette, naar man betænker, hvad Friction og Modstand der ved begge Slags er at overvinde. Lidt, naar jeg leilighedsviis gik ved Siden af min Plovkarl, har jeg undret mig over de stærke Skub og haarde Stød, dette, som det synes, skrøbelige Redskab har kunnet udholde, idet det stødte mod en Grundsteen. Undertiden skete det dog, at Langjernet blev drevet kroget, eller at Spidsen af det støbte Skjære sprang af. Et saadant koster imidlertid, naar det opslidte tilbageleveres, ikke mere end 22 Sk., saa Skaden var ubetydelig. Man faaer snart dette herlige Redskab, der forener Skjønhed med Styrke, kjært, og derfor bruger jeg og stedse i Brakaaret at affjøre baade større og mindre Steen, som komme for Dagen, for at jevne det Veien; imidlertid maa det dog selv opdage dem. Een Feil er der dog ved denne Plov, den nemlig, at dens korte Muldsjæl stryger Juren mindre end den sjællandske, hvorfor og Bønderne — thi den er nu her temmelig almindelig — forlænge Muldsjælen ved et tyndt Stykke Jern. Jeg har dog aldrig anseet dette for en absolut Nødvendighed. — Er Ploven saa varig som den sjællandske? vil De spørge. Endnu varigere. Den første, jeg fik, og i nogle Aar den eneste, er endnu, hvad Træet angaaer, der rigtignok er opmalet en Gang, saa god som ny, skjøndt flere Besætninger af det støbte Jern ere opslidte. En saaaan Besætning varer nu, da jeg har 2 Plove, ordentligviis

3 Aar. Endnu et vigtigt Spørgsmaal forelægger De mig. Kan og vil enhver Karl pløie med dette Redskab? Den Karl, som jeg nu har, er den 3die i 8 Aar, og de have alle, paa den første nær, baade villet og kunnet bruge det, skjøndt med mere eller mindre, dog tilstrækkelig Færdighed. Den første, som nu er Gaardmand her, yttrede den første Gang han skulde bruge det: "Jeg har faaet mit Brød ved den sjællandske Plov, ved den vil jeg blive." Tilfældigviis boer en Huusmand her, som har tjent i Nærheden af Kjøbenhavn, hvor man oftere træffer denne Plov, og hvor han lærte Brugen. Han fik nu de ringeste Heste, og pløiede saa Uger om Uger med Christen. Saa længe jeg var tilstede, arbejdede den sidstnævnte, for at holde Skridt med sin ny forhadte Rival, saaledes, at Sveden sprang ud af enhver Pore paa ham selv og hans Heste. For at lette ham Overgangen, der stred mod hans Forfængelighed, gif jeg bort, og see, neppe var jeg borte, før Christen gjorde Holdt, indlod sig i en vederqvægende Passtar med sin Medarbejder, tog fat paa dennes Plov, og forlod den siden — aldrig. Naar man nu ofte seer, hvorledes Plovmanden unødvendigen plager sig selv og sine Dyr med Arbeide, da maatte man let give det patriotiske Ønske Rum, at denne gode Plov var almindeligere. Jeg kunde tilføie Mere, beregnet paa Overtalelse, men det Anførte, fra den rene Sandhed og Erfaring hentede, er sikkert tilstrækkeligt for at bestyrke Dem i Deres